

eller indtræde i *Søværnet* som midlertidige værnepligtige Befalingsmænd eller midlertidige Befalingsmænd i Reservén. Saafremt de ønsker at forblive i Hæren eller *Søværnet*, vil de være at behandle i Analogi med de i § 1 omhandlede overtallige Befalingsmænd o. l.

De holdes indtil videre ud over det ved Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning og Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om *Søværnets* Ordning m. v. fastsatte Antal.

§ 4. Nærmere Bestemmelser vedrørende de ovenfor omhandlede Personers Forhold saavel ved deres Indtræden i Hæren eller *Søværnet* som senere fastsættes ved kgl. Anordning.

I sin Fremsættelsestale i Folketinget udtalte *Forsvarsministeren*, at det var ham en virkelig Glæde at kunne fremsætte Lovforslaget, fordi han følte sig overbevist om, at man ogsaa derigennem kunde »bidrage til den Forbrødning mellem Folk og Forsvar, som vi alle stræber efter. Alene den Kendsgerning, at der har vist sig en saa levende Trang til et Forslag som nærværende, er for mig et uhyre opmuntrende Tidens Tegn. Det vidner om en Interesse omkring Forsvaret, som vi maa være glade ved at møde, og som Forsvaret igennem mange, mange Aar har savnet. Der var just ikke Trængsel ved Officersskolernes Døre, og det skyldtes ikke blot de for mange ofte svære Adgangsprøver, det skyldtes heller ikke alene de daarlige økonomiske Vilkaar, som vi maa indrømme vi har givet vore Befalingsmænd, men det skyldtes ofte en næsten fjendtlig Agitation imod Forsvaret og en uforstaaende Indstilling i vide Kredse af vort Folk over for Forsvarets Nødvendighed. Dette er nu fuldstændig ændret, og at denne Forandring har fundet Sted, er en Forudsætning for, at vi kan naa de Resultater, som vi stræber frem imod. Jeg er derfor ogsaa overbevist om, at Forsvarets nuværende Befalingsmænd vil forstaa dette Tidens Tegn og tage godt imod det nye Islæt, som herved kommer, et nyt Islæt, som i høj Grad vil kunne bidrage til, hvis et virkeligt Samarbejde kommer i Stand, at slaa Bro mellem Folk og Forsvar.

Lovforslaget mødte paa Rigsdagen Tilslutning fra alle Sider og vedtoges enstemmigt i begge Ting. Under Sagens Behandling i *Folketinget* paapegede *Carsten Raft* (K. F.), at det ikke kunde nægtes, at Loven vilde gribe stærkt ind i Officerernes Forhold. »En Kaptajn med lang Uddannelse og mange Tjenestear bag sig, med Eksaminer og Specialkursus og med Tjeneste i Modstandsbevægelsen, kan godt opleve at se sig sprunget forbi af en Mand, der for blot faa